

Bilag 7.

Handelsministerens kommentarer til bilag nr. 6.

Forslaget om, at det offentlige priser, takster og honorarer underkastes de samme regler som erhvervslivet, først og fremmest kalkulationsreglen i § 5, finder jeg ikke at kunne tiltræde, dels fordi kalkulationsreglen i mange tilfælde ikke vil være et anvendeligt grundlag for fastsættelsen af de pågældende priser m. v., dels fordi der ved det offentlige fastsættelse af sådanne priser m. v. på en række områder må lægges også andre synspunkter til grund end rene omkostningsmæssige forhold. I øvrigt vil § 5 finde anvendelse i alle tilfælde, hvor der ikke er tale om statslige eller kommunale leverancer.

Forslaget om, at der efter kalkulationsreglen bør være adgang til uden dispensation at indregne omkostningsstigninger i tiden 22. september 1970 til 28. februar 1971, kan jeg ikke tiltræde, idet man herved vil forskertse lovens hovedformål, som er at undgå den prisstigningsbølge, der må befrygtes at indtræffe, såfremt også omkostningsstigninger indtruffet før 28. februar 1971 tillades indregnet i priserne.

Societetets forslag om, at der efter kalkulationsreglerne bør gives adgang til indregning af samtlige lønomkostninger herunder også hidrørende fra sådanne lønstigninger, der må henføres til lønglidning, kan jeg ikke tiltræde, idet den i lovforslaget omhandlede bestemmelse netop har som hovedformål at modvirke lønglidning. Bemærkningen om, at man gennem lovforslaget reelt griber ind i overenskomsterne, kan jeg ikke være enig i, idet forslaget alene giver regler om de prismæssige virkninger af lønstigninger, hvorimod det fremdeles vil være overladt til parterne på arbejdsmarkedet at træffe aftaler om lønstigninger ud over, hvad der måtte være fastsat ved de kollektive overenskomster.

Societetets bemærkning om, at man går ud fra, at de virksomheder, der i medfør af lov af 20. maj 1970 om prisstop for tjenesteydelser m. v. fik dispensation fra monopoltilsynet, men hindredes i at effektuere prisforhøjelserne på grund af prisstoploven, nu kan foretage disse forhøjelser, kan jeg tiltræde, idet § 5, stk. 2, er formuleret sådan, at den ikke kun finder anvendelse på forhøjelser godkendt efter monopollovens § 24.

Forslaget om at nedgang i prisen på råvarer m. v. ikke bør forpligte til prisnedsættelser, kan jeg ikke tiltræde, idet det i forbindelse med en sådan prislovgivning ikke findes rimeligt, om faldende indkøbspriser ikke skulle give sig udslag i hertil svarende prisnedsættelser. Selv om det kan accepteres, at de enkelte virksomheders forretningsmæssige dispositioner kan være af betydning for virksomhedens råvareomkostninger, vil råvareomkostningerne i overvejende grad være bestemt af den almindelige markedsmæssige udvikling.

Societetets bemærkninger til § 6 kan jeg ikke tiltræde, dels fordi jeg må lægge vægt på monopoltilsynets adgang til at fastsætte højestepriser blandt andet i tilfælde, hvor lovens § 5 ikke findes praktisk anvendelig, ligesom jeg må finde det af betydning, at monopoltilsynet ikke pålægges nogen pligt til forudgående forhandling med de berørte erhvervsorganisationer m. fl., idet monopoltilsynet i sådanne situationer umiddelbart bør kunne foretage sådanne prisindgreb.

Angående kostprisprincippet og genanskaffelsesprincippet tillader jeg mig at henvise til mine kommentarer til Entreprenørforeningens skrivelse.

Vedrørende Societetets bemærkninger til lovforslagets § 11 kan jeg henvise til min besvarelse af spørgsmål 14.